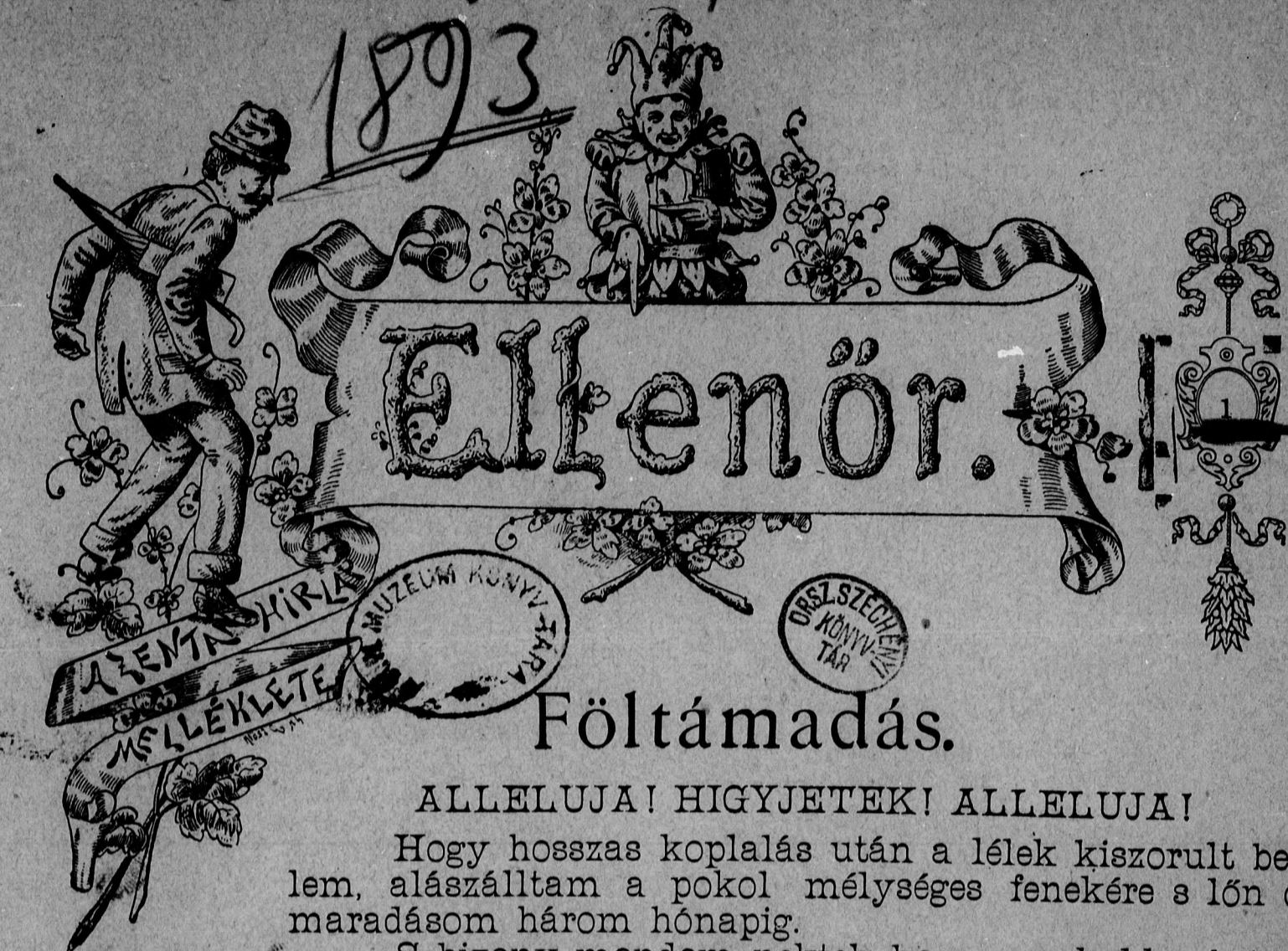

Hírnök. 6. 7. 11. 12

1893

Föltámadás.

ALLELUJA! HIGYJETEK! ALLELUJA!

Hogy hosszas koplalás után a lélek kiszorult belőlem, alászálltam a pokol mélységes fenekére s lőn ott maradásom három hónapig.

S bizony mondom nektek, hogy a pokol korántsem oly gonosz dolog, mint teszem azt a központi fogház.

Sőt jól éreztem magamat. Reggelire tanítót ettem, ebédre gymnasiumot, vacsorára papot. Ünnepeken zsidóbiró-sültet polgármester-szafttal. — Történt azonban, hogy némelyes ördögök olvasni kezdték régibb számaimat s felfogva nemes törekvéseimet, erősen szervezkedtek a pokoli hatóság ellen.

Követelni kezdték a zsidók kiűzetését; új házassági rendszer behozatalát a köznejség alapján; nyugót a tisztviselők kezére; egy diszpáholy létesítését az eljövendő Bandi Flóri számára, — s végül, hogy én legyek a pokol polgármestere.

A hatalmasok azonban erős fenekedéssel vesztetre törtek. Előbb egy kiéheztető szövetkezet alakult ellenem; aztán szó volt azoknak megidézteséről, kik földi életemben megbotoztak, hogy itt ujfent elpántoljanak. — Végre, bizonyosan vármegyei sugalmazás folytán, a következő megfellebbezhetlen határozat hozatott ellenem:

„A vádlott, mint a pokoli társadalom nyugalmát veszélyeztető egyén örökre száműzetik. Két kalafakter vigye Zentára vissza. Nehogy azonban ott is felháborítsa a kedélyeket: körmei leszedetnek, új ruhába öltöztetik; gyűrött kalapja helyett csörgősipka tétessék fejére. — Soha haragot, boszankodást, keserűséget ne okozzon senkinek; fakadjon nyomában jókedv, kaczagás.“

.... És itt vagyok! Alleluja!

Ellenőr.

Közgyűlési nóta.

Harczi szóra, riadóra
Összejövünk mindig szépen;
Megjelenünk minden rendes
És rendetlen közgyűlésen.
Bölcs vezérek, szózatára
Tátott szájjal hallgatunk,
Csak a végén szólalunk fel:
Nem fizetünk! Nem adunk!

A doktorok keseregnek,
Nyög a koldus, vesz az árva;
Hull a beteg ápolatlan:
Gondoljunk a szegényházra!
— Jaj! de ha mi mindenféle
Bolondságra áldozunk,
Magunk leszünk a koldúsok:
Nem fizetünk! Nem adunk!

Eszteendőül eszteendőre
Kérnek újabb iskolákat,
Eszteendőül eszteendőre
Száz gyerek marad számárnak!
Jaj! de hogyha mind tanulna,
Végre kanászt sem kapunk, —
Legyünk csak körültekintők:
Nem fizetünk! Nem adunk!

Handabandáz a sok újság
Üres fejjel, üres kézzel;
Közeleg a millenium,
Szenteljük meg méltó fényvel!
A gondolat szentségítől
Eláll szemünk és szavunk,
Csupán önfülünkbe sűgjük:
Nem fizetünk! Nem adunk!

Szent hitünknel, jelszavunknál
Mint a szikla úgy megállunk, —
Tudja kánya, mégis szépen
Gyarapszik az adósságunk!
Az utódok tán azt mondják,
Hogy az oka mi vagyunk, —
Egye kutya a jövődöt, —
Nem fizetünk! Nem adunk!

Van egy veszett ellenségünk:
A vármegye súlyos karja,
Dicsőséges jelszavunkat
Acceptálni nem akarja.
— Vigyázz öreg, karmaidra,
Mert egyszer csak elcsapunk:
Mégse hagyjuk ezt a zászlót —
Nem fizetünk! Nem adunk!

—ör.

FELKÖSZÖNTŐK.

Szerkeszd Zentán 10 évfolyamon át a »Zentai
Ellenőr«-t!

Legyenek életrevaló kulturális eszméid és bizd
azok megvalósítását a városi képviselőtestületre!

Légy központi választmányi jegyző és reklá-
máljanak ki a választók névjegyekéből!

Hévé sógor legyen a te füleidnek hű öre!

Indits Vörös Flóri ellen sajtópert és ő emel-
jen ellened viszonzódat!

Vivj párbajt és mondjon csütörtököt a piz-
tolyod. —

HIREK.

Lapunk egyes számai Schvarcz
Sándor akadémiai könyvkereskedé-
sében nem kaphatók.

— Személyi hír. Reitman Francziska buda-
pesti központi Ubrik Borbála városunkba érke-
zett. A levegőt azonban oly rosznak találta, hogy
nyomban tovább utazott.

() A szent János szobor kellőleg megokolt
kérvényt nyújtott be a városi tanácsoshoz aziránt,
hogy öt fejjel keletnek fordítsa. Mint ezt a
derek szent beadványában tüzelesen kifejté, sze-
mélyesen akarja „Ellenőr“-izni — Temesvárt.

* Matinée. Művészi körökben régebben tudva van egy
jeles erőkből álló zenekar létezése. Mint értesülünk a művé-
szek husvét hétfőjén a vasuti vendéglőben matinet rendeznek.
A művészek fele hölgy-kosztümben jelenik meg. — Az elő-
adást hatalmas Rókatánc követi.

□ A termény- és ipar-szövetkezet
még mindig állandó orvosi felügyelet
alatt áll. —

× Vörös kakas fenyegette közelebb városunk
személy- és vagyonbiztonságát. Szerencsére a ve-
szedelmes kakast Márkus Orbán és társa önfeláldo-
zólag — megették.

+ Összeütkezés történt a napokban a vasut-
nál. A fő-fő Ádám hevesen összeütkezött egy lámpaoszloppal.
Hogy ez idő szerint komoly balesetről nem irhatunk,
csak a lámpaoszlop erélyes magatartásának köszönhető.

□ Érdekes mű jelenik meg közelebb
Habos Ármin kiadásában. Hürkeczeli-Dikhecz
István jeles szónokunk közkívánatra össze-
gyűjtötte alkalmi beszédeit. A könyv czime:
»Tekintsük Angliát« — ára két folyondár-
levél. Mutatót közölni fogunk.

[*] Megrovandó. Wechsler Jóska, ismert választásügyi
előmozdító a jövőmult igazgatóválasztás alkalmával rábizott
szavazólapokat önző céljaira használta föl.

! Ada város képviselője nem régiben egy
korábbi kivitelű közgyűlési mintát kért tőlünk le-
másolás végett. Mint nekünk írják a másolat oly
kitűnően sikerült, hogy az eredetét nagyban fölül-
mulja. A siker Dr. Hodik és Engelmann ottani
művészek érdeme, kik egyesült erővel működtek
a jeles mű megteremtésén. Gratulálunk!

* Telefon hír. Ó-Kanizsáról vettük e hihetetlen-
nek tetsző újdonságot:

Dr. Király és Mihályi Sándor itteni jelességek nagyheti
mely magukbaszállás után összecsokolóztak és husvét napján
nagy közönség jelenlétében békepipát szívnak. —
Főntartással közöljük ez újdonságot.

□ Érdekes előadást tartott közelebb a helybeli újságíróknak a fő Ádám a vasúti stílusról. Legkiemelkedőbb pontja volt az előadásnak az, hogy ha a vasúton történik valami, azt vasúti stílusban úgy kell megírni, hogy semmi se történt. —

A plébánia sarkán két fiatal telivér Jordánivadék heves gesztusok között kapacitálja egymást. Az egyik, ha szemünk nem csalt, a tóparti titkos drámaíró, a másik egy rúgott zseni, a kinek asztalfiókjában egy kötetre menő Hazafi-Verai-féle kiadatlan zengemény készíti elő azt az elemi catastrophiát, mely a nyájas olvasókat fenyegeti.

A jelenetnek távolról szemtanuja két munkatársunk. — »Ugvan miről vitakozhatik oly hevesen e két Titán Laczi?« — tűnődik az egyik munkatárs. — »Barátom nagyban török ezek az irodalmi bacillusok a fejüket; a vita a körül folyhatik: Arany-e vagy Petőfi?

Párbaj. Két ur: X. és Y, segédek Q. V. W. Z. Orvosok: Glückstal és Méri. Föltételek: egyszeri golyóváltás. Távolság 25 lépés. Píxtolyokat egymás fejéhez vágni nem szabad. Ez bölcs intézkedés volt a segédek részéről, mert a két hős ilyenformán sértetlen maradt. — Hanem a két doktornak keserves munkába került, míg a Torontálmegye levegőjén ejtett két életveszélyes lyukat szerencsésen betömniök sikerült.

Irodalmi pályázat. Lapunk szerkesztősége pályázatot hirdet eredeti tavaszi versekre. Pályázni lehet az egész tavaszon át. A legzöldebb vers jutalma 10 drb. zentai gőzfürdő-részvény.

KÜLÖNFÉLÉK.

Azok a gyerekek.

Andor 6 éves mult. 2 hónap óta iskolába jár, kérkedni szeret tudományával, mit rendszeren találós mesék alakjában adogat föl Pistikának, ki az ovoda felső tanfolyamának hallgatója. Mindkét legény a délutáni kávéskát többre becsüli azonban a világ összes tudományánál.

Fél öt. A két ifjonez éhesen ront haza, a kis asztalhoz törtet, hol öblös fehér (törhetlen) csészében van az uzsonna.

Pisti rögtön neki ül, mohón aprít és élvezettel kavar. Andor azonban — egy nagy titokkal kis fejében — gondolkozva ül le, Pistikára fölnyelve tekint és szól:

— Pistika kérdezek valamit, de előre is gondolom nem tudja megmondani.

A kis Pisti érdeklődéssel pislant föl és hegykén válaszol: dehogy is nem... mit?

— Hány személy van az istenben?

Pistika nagyot bámul, egy perczig gondolkodik majd gyorsan kivágja: hat.

— Hat? Andor teljes erőből nevet. No maga ugyan csak tudja. Nem is annyi. —

— Hát mennyi?

— Keyesebb.

Pisti ismét gondolkozik, előszedi ujjait és azt mondja: öt.

Andor: még az is sok.

— Nohát akkor négy.

— Sok, sok, sok, csilingel kaczagva a hamis vallató.

— Akkor bizonyosan három.

Andor felbiggyeszti ajkát, kicsinylőleg nézi a vergődő

Pistit és szól:

— Csakhogy egyszer, nagynehezen kitalálta. De mondja most meg, hogy hívják őket?

Pistika, ki már túl érzi magát minden veszélyen, kacagni való naivitással feleli:

— Egy, kettő, három. — □

A torony alól.

Betekint a polgármester X ur hivatal-szobájába, Nincs ott. Hivat egy kis bírót.

János feszesen várja a nagy-Mogul parancs-szavát.

— Menjen, nézze meg X urat, hogy áll?

— Igenis tekintetes uram.

János érti a csiziót. Öt percz alatt itt van.

— Nos, hogy áll?

— Jól áll, kérem szépen.

— No, és mégse jött?

— De kérem alásan nagyon jól áll.

— Azért lehetne itt már régon.

— De kérem alásan, olyan jól áll, hogy nem jöhet.

— De, ha jól áll... nem értem.

— Kérem alásan, hiszen ül. Két trombitás támogatja nótával. Hanem csak ugyan jól áll.

— Jaj... Mehet.

Máskor üzenjék meg.

Két fináncz beállit a Tóth Péter szállására. A kötelességtudó négy kutya a maga módja szerint fogadja a kedves vendégeket. Péter bátyám esendes pipaszóval nézi a fogadást.

Az egyik csempészagár nem állhatja a dicsőséget.

— Hej gazda micsoda rend ez? Agyon lövöm ezt a dögöt! —

— Nono...

— Szentelenség, szól a másik vendég, — nem tudja megkötni ebeit!?

— Nono... hát kérem szépen, máskor üzenjék meg, mikor jönnek dohányt keresni: majd megköttöm... Meg hát!

Szobalány bújja.

Szobalány: Hogy a sárgaság üssön ebbe a sok szakácsnéba, meg szögálóba! Tegnap jöttek csak a huszárok ide s ma már mind lefoglalták őket.

Szakácsné: Hát az a sok tiszt úr, ... kutya?

Szobalány: Igaz is a', majd el is felejttem!

Ok és okozat.

Nézze kend sógor! még alig három éve nyílt meg a zentai vasut és ennek a bakternek már is 16 éves fia van!

A kis dade felelete. „Milyen atyja volt sz. József Jézus Krisztusnak?“ kérdi a hitoktató az iskolában a cigány-primás fiától.

„József Jézus Krisztusnak h e g e d ü l ő (egyedül nevelő) atyja vala“ — felel bátran a kis dade.

A berukkolás. — Megérkezik a káplány uj stációjára és kedvenc vadász-kutyájával beállit a plebánoshoz: »Jelentem alásan plebános ur, berukkoltunk!«

»Öcsém! — mondja tréfásan a plebános — dispositiójában csak egy kutyáról van szó, — én kettőt nem tartok!«

Nagy mondás. — „Az én kutyám úgy be van dresszirozva, hogy ha egy bugert beledobok a Tiszába, felváltva hozza fel!“ — mondja egy sportmann.

Öreg hiba.

Tisztelendő: No hogy tetszett kendnek János bácsi mai szent beszédem?

János bá: Kitünően, csak a' vótt az öreg hiba, hogy a prédikáció vége előtt egy óráva' nem monta tisztelendő ur az Amment.

Helyes arány.

Orvos: Szokott ön bort inni?

Beteg: Igenis szoktunk.

Orvos: Reményem, hogy csak vízzel szokták.

Beteg: Minden esetre. Én iszom a bort, az asszony meg a vizet.

Jó logika.

A mama mindég azt mondja, hogy én ostoba lúd vagyok. A jegyesem pedig azt mondja: Angyalom. Tehát mégis a szárnyasokhoz tartozom.

Smüle Rottzig bhüles küphései.

O moi fhietolságnak fházik o lábo o házosságtól. Miért? Megmondok én. Ozért mert o nő, hozomány és ighények állják fordított viszonybo edjmásnok. — Forditshál ki a nő, forditshál be a hozomány, fordoljal el oz ighényektől és helyre állja a bilanz.

O házossághoz legbhiztosabb elüjel oz: ho voloki o hozományro elühre khiállitjo edj prima vexli. —

Phonoszkodja nekem a Pholdi, hojd nem merje megházosodni. Miért? kérdek én. Mert fhélek az anyóshtól, mondja ú. Baland, hát ne vegyhél el oz anyóhs, mondok én.

Csokh méghis fhorcsák ezek o modern végrehajtogathók. O napokbo eljütte hozzám edj és mondja: Rottzig ór, ün 5 frt 60 kr. adóhátralékban van, 24 óra alatt fhizessen ki, mert másképp elveszem a lovát. Khár vóna, ün mégh khapja lányt is, mondok én.

Mondja nekem az üregh Moritz Leberknedl: Shmüle, odjal nekem thonácsot, mi ledjen oz én Szhámi fiam, fhöl-vadj foghorvos? — Nü, homár akharja lenni edjik o khettü khözül, ledjen foghorvos, mert a gojnak van sak két fhül, de 32 fogh.

Melyik a legjobb fheleség khérdi thülem? Oz, melyik még o chizmát is lehozza oz embernek . . . ha khocsmába okorja menni.

O fheleségem, o Szháli ponoszkodta mi napában hojd fhájnak foghai. Ne vedjél thübbet fhogakt oz edigi foghorvosnál, mondok én.

LYRA.

Tavas.

Jön a gólya,
Jön a fecske;
Megellik sok
Tehenecke.

Igy lesz olcsóbb
A tejecske —
Irta ezt egy
Készeg kecske.

Szerelmi dal.

Jaj de olcsó a saláta; —
Gyere hozzám Sárka;
Ne hallgass a szóbeszédre,
Ne halgass a mánira.

Megesküdtünk polgárosan
Börner Friczi összeád,
Különb asszony lesz belőled,
Mint az a sovány anyád.

De jól áll majd a fejedem
Az ebadta főkötő, —
Nagy ragadás szerelmében
Irta ezt egy könyvkötő.

Síriat.

Addig ettem a galuskát,
Amig jól nem laktam, —
Jaj, de tőle felfújódtam,
Jaj de meg is haltam.
De még jobban azt sajnálom,
Hogy maradt a táliba', —
Hozd ki édes feleségem
Bús sirom halmára,
A B F R
Eszik Imre.
De már nem eszik!

TALÁNYOK.

I. Képtalány.

— Kép nélkül. —

Börner Friczi kinn áll az ajtóban. Flesch Jóska is kinn áll az ajtóban. — Börner Friczi balkézével Fleschre mutat, jobb kézzel Brosz medvéjére.

Kérdés: mit ért ebből Flesch Jóska?

II. Mondat-talány.

Hogy alszik a Róka?

(Megfejtések nem közöltetnek.)

NYILTTÉR.*)

Felhő Klári, magánintézet tulajdonos megüresedett helyek betöltésére állandó pályázatot hirdet.

*] Az e rovatban közlettekért is felelősséget vállal a szerk.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
SZURKA-PISZKA.

Nyomatott a kiadótulajdonos Klenóczky és Biró nyomdájában